

## [Ministeren for skatter og afgifter]

ninger fra skatteministeriet. Jeg tror ikke, at der findes noget andet ministerium, der i den grad forsyner udvalget med et væld af oplysninger og med fyldestgørende oplysninger og beregninger, end netop ministeriet for skatter og afgifter. Og hvis der er noget, man ikke har forstået i de oplysninger, man har fået, så kan man spørge igen, og det har hr. Stavvad – måske skulle jeg vente med det til en dag, hvor hr. Stavvad har tid til at høre efter, det interesserer nok ikke det øvrige folketting. Men jeg kan sige, at hr. Stavvad måske vil erindre, at jeg har indkaldt hr. Stavvad til et møde i aften kl. 19.30, og dér vil vi måske få lejlighed til at drøfte de oplysninger.

**Stavad (S):**

Må jeg kvittere over for skatteministeren og sige, at jeg glæder mig meget til den saglige snak, vi dér får anledning til.

Med hensyn til de oplysninger, skatteministeren kom med, hvis vi forkaster dette lovforslag, må jeg sige, at de i hvert fald ikke er i overensstemmelse med et svar i udvalget. Det er det, jeg kalder mangelfuldt eller ikke fuldt oplyst, hvad dette lovforslag egentlig er, fordi det er gået så stærkt. Jeg vil godt henvise til svaret på spørgsmål 11 i udvalget, hvor der bl.a. står:

»Såfremt lovforslag nr. L 169 om bl.a. forhøjelse af reguleringspristallet med 2 pct. fra 1984 til 1985 ikke bliver vedtaget inden 1. juli 1984, træder bestemmelsen i udskrivningslovens § 4, stk. 2, i kraft.

Denne bestemmelse indebærer, at »såfremt reguleringspristallet for et år ikke er fastsat ved lov senest den 1. juli forud for årets begyndelse, reguleres indkomstbeløbene i stedet efter reguleringspristallet fra det forudgående år, forhøjet eller nedsat med samme procent som den, hvormed dette reguleringsstal er ændret i forhold til reguleringspristallet for året før.«

Personfradrag og skalatrin m.v. vil under ovennævnte omstændigheder skulle reguleres med 4 pct. fra 1984 til 1985.

Det skønnes, at en regulering af personfradrag og skalatrin m.v. med 4 pct. fra 1984 til 1985 vil medføre et mindre provenu for det offentlige på ca. 1,1 mia kr. i forhold til lovforslaget.«

Altså ministeren siger fra folketingets talerstol, at vi får væsentligt lavere personfra-

drag, hvis vi forkaster dette. Ministeren oplyser samtidig i folketingets skatte- og afgiftsudvalg i svar på spørgsmål 11, bilag 2, at vi vil få et mindre provenu på 1,1 mia kr. Begge dele kan ikke passe, hr. skatteminister.

Jeg er glad for, at vi har bedt om at få dette lovforslag tilbage i udvalget, for det er en urimelig måde og urimelige vilkår at byde skatteudvalget at behandle forslag med dette sigte og omfang, når ikke vi får reel mulighed for at dykke ned i det. Disse bilag fik vi samme dag, som vi skrev betænkning i udvalget og vi havde melding om, at det skulle ske. Men vi får mulighed for at vende tilbage til det. De oplysninger, vi har fået i udvalget, og de oplysninger, ministeren har givet fra folketingets talerstol, stemmer ikke med hinanden.

Ministeren spørger, hvad vi har imod, at selskabsskatterne stiger, hvad vi har imod, at vi får realrenteafgift, hvad vi har imod de indirekte skatter. Det er de eneste, siger ministeren. Er det nu også rigtigt? Sidste år brugte ministeren, da skattetrykket steg fra 1982 til 1983, den forklaring, at det først og fremmest var de kommunale skatter, der var steget. Kommunale skatter er jo ikke indirekte skatter, det er mange, mange ting.

Ministeren siger, at jeg har sagt, at skatterne steg med 17 mia kr. fra 1983 til 1984. Det sagde jeg ikke. Det, jeg sagde, var, at de stiger med 17 mia kr. efter det skøn, vi har fået i maj måned 1984, i forhold til det skøn, vi fik i oktober måned 1983.

Ministeren forsøgte at pensle ud, hvad de 17 mia var, men det er rent faktisk ikke 17 mia, det er små 25 mia, skatterne stiger, hvis vi tager 1984 i forhold til 1983. Ministeren får altså stadig væk en manko, og derfor vil jeg håbe, at ministeren vil erkende, at rent faktisk stiger skatterne. Det er kun det, vi beder ministeren om. Vi har ikke holdt dundertaler for ministeren, fordi skatterne stiger. Det, vi har gjort, er, at vi har sagt, at vi forstår ikke, at ministeren vil stå heroppe og andre steder, vi læser jo referater i dagspressen, og forsøge at foregøgle befolkningen, at skatterne ikke stiger, når de stiger. Det er den del af regeringens politik, socialdemokratiet trods alt bedst kan leve med.

Hvorfor indgyde befolkningen nogle indtryk, som er fuldstændig forkerte og i uoverensstemmelse med sandheden? Hvorfor skrive i den budgetredegørelse, vi har modtaget i